

Propozycje do małej deregulacji e-Gospodarki w Polsce

Obszary deregulacji wskazywane przez przedsiębiorców można odnaleźć w:

I. Raportie CZARNA LISTA BARIER dla rozwoju przedsiębiorczości (Lewiatan)

http://konfederacjalewiatan.pl/wydawnictwa/_files/publikacje/clb_2013_zmiany_.pdf

http://konfederacjalewiatan.pl/legislacja/wydawnictwa/_files/2014_05/clb2014_2_.pdf

II. Raportie Modele Biznesowe w Internecie

ROZWÓJ PRZEDSIĘBIORCZOŚCI INTERNETOWEJ W POLSCE A POLITYKA REGULACYJNA (MAIC)

<https://mac.gov.pl/files/wp-content/uploads/2012/07/modele-biznesowe.pdf>

III. Ekspertyza Związku Pracodawców Branży Internetowej (IAB Polska)

Bariery i potencjał rozwojowy w handlu elektronicznym dobrami fizycznymi i treściami cyfrowymi
<http://iab.org.pl/legislacja/stanowiska/ekspertyza-zwiazku-pracodawcow-branzy-internetowej-iab-polska-bariery-i-potencjal-rozwojowy-w-handlu-elektronicznym-dobrami-fizycznymi-i-tresciami-cyfrowymi/>

Proponowane cele deregulacyjne:

I. Wprowadzenie w obrocie gospodarczym domyślnej formy elektronicznej dokumentu

(oświadczenia, umowy, regulaminu, informacji, faktury) oraz papierowej na żądanie klienta, kontrahenta, usługobiorcy. W szczególności w przypadku usług elektronicznych nieefektywnym organizacyjnie i kosztowo wydaje się wymagania realizacji niektórych czynności wyłącznie w formie papierowej lub ewentualnie w formie elektronicznej. Wydaje się właściwym, aby usługodawca miał obowiązek w pierwszej kolejności przysłać i przyjmować oświadczenia woli i wiedzy w formie elektronicznej a usługobiorca miał prawo domyślnego (w przypadku nie wskazania) korzystania z tej formy chyba, że w umowie zaznaczy inaczej lub wybierze świadomie formę „papierową”. Poza aspektem ekologicznym zmniejszenia ilości dokumentów papierowych zachodzi efekt zredukowania kosztów przesyłek, które i tak ponoszą klienci w kosztach usług.

II. Zwiększenie uprawnień operatorów telekomunikacyjnych i internetowych w zakresie

pozyskiwania kontaktów elektronicznych i uproszczenie obowiązków informacyjnych wobec klientów z jednoczesnym zachowaniem obowiązków ochrony danych osobowych oraz obowiązkiem informowania o zakończeniu umowy/promocji przez upływem okresu wypowiedzenia. Jeżeli Umowa dotyczy usługi elektronicznej to cała komunikacja (B2C, B2B) może i powinna odbywać się w formie elektronicznej zważywszy na fakt że klient świadomie wybrał usługę podpisując umowę. Operator powinien móc pozyskać i przechowywać adres mailowy klienta do komunikacji elektronicznej w ramach świadczonej umowy. Dotyczy to np. informowania o stanie usług, zmianie parametrów i cennika. Aktualna informacja daje klientowi możliwość dokonania świadomego wyboru o kontynuowaniu bądź nie korzystania z usługi.

III. Wprowadzenie faktur elektronicznych do powszechnego obrotu gospodarczego w Polsce,

począwszy od sektora publicznego przez usługi powszechne skończywszy na B2B. Obecnie procesowana jest dyrektywa o fakturach elektronicznych w zamówieniach publicznych która będzie obligować organy administracji publicznej do przyjmowania faktur elektronicznych. W ramach Wielostronnego Forum Fakturowania Elektronicznego prowadzonego przez MR oraz dyrektywy wprowadzone są unijne standardy fakturowania elektronicznego. Właściwa implementacja standardów będzie również oddziaływać na adopcję fakturowania elektronicznego w relacjach nie tylko B2A ale również B2C i B2B w tym SME.

IV. Wprowadzenie ułatwień dla startupów w postaci „firmy na próbę” z jednoczesnym

uregulowaniem kwestii opłat składek ZUS w okresie próbnym, skrócenie odstępu pomiędzy okresami próbnymi, uproszczenie przepisów związanych z Akademickimi Inkubatorami Przedsiębiorczości. Obecnie okres karencji pomiędzy okresami możliwości skorzystania z obniżonej do 30% stawki ZUS wynosi 60 mc nawet jeżeli nie skorzysta się z całego okresu 24 mc. Proponuje się umożliwienie korzystania nieciągłego z 3 obniżonej składki przez 24 mc w ciągu 5 lat. Zniesienie obowiązku odprowadzania składek do chwili wystawienia pierwszej faktury. W okresie pierwszych 6 miesięcy składki w postaci stawki procentowej od faktycznie uzyskanych przychodów, a nie opłata ryczałtowa.

V. Wprowadzanie nowych modeli płatności, w tym wyrażania zgody na obciążanie konta lub karty kredytowej w cyklicznych odstępach przez podmioty inne niż banki w drodze zgód wyrażanych przez klienta przy rejestracji w danym serwisie/usłudze, bez konieczności potwierdzania takiej zgody z wykorzystaniem podpisu kwalifikowanego (usługa jak w AppStore). Klient jednorazowo może podać swoje dane do płatności i wyrażać zgodę na dokonanie obciążenia podczas kolejnych transakcji bez konieczności ponownego podawania danych płatności. Transakcja potwierdzana jest mailowo (rachunkiem/fakturą). Klient może w każdej chwili wycofać zgodę. Należy uwzględnić ew ograniczenia wprowadzane przez nową Dyrektywę konsumencką i ustawę o prawach konsumentów.

VI. Umocowanie w przepisach prawa gospodarczego i handlu elektronicznego instrumentów ADR/ODR Obecnie wprowadzane rozporządzenie ODR, dyrektywa ADR i ustawa horyzontalna o prawach konsumenckich będzie wymagała wsparcia deregulacyjnego tak, aby instrumenty ADR/ODR zafunkcjonowały prawidłowo w odniesieniu do konkretnych przepisów i procedur (*lex specialis*). W Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, zostały opublikowane Rozporządzenie nr 524/2013 w sprawie internetowego rozstrzygania sporów konsumenckich online (*Online Dispute Resolution - ODR*) i Dyrektywa nr 2013/11/UE w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich (*Alternative Dispute Resolution - ADR*). Obie te regulacje, składające się na tzw. „pakiet ADR”, zostały ostatecznie przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 21 maja 2013 r. i weszły w życie w dniu 8 lipca 2013 r. Dyrektywa ADR winna zostać zaimplementowana do krajowego porządku prawnego do dnia 9 lipca 2015 r., natomiast Rozporządzenie ODR (stosowane wprost) zaczęło obowiązywać w poszczególnych krajach członkowskich od dnia 9 stycznia 2016 r.

VII. Odstąpienie od obowiązku informowania o plikach cookies (w formie pop-up)

Przed wprowadzeniem tej regulacji rynek reklamy internetowej dokonał samoregulacji rezygnując z agresywnej formy reklamy w postaci pop-up. Obecny komunikat na każdej stronie o stosowaniu cookies nie wnosi wartości dodanej do obrotu elektronicznego (można tylko potwierdzić pop-up) a raczej utrudnienie i zniechęcenie dla korzystania z tej formy (w szczególności na urządzeniach mobilnych). Wymóg wprowadzony dyrektywą telekomunikacyjną, jednakże implantacja do porządku krajowego wydaje się niewłaściwa, zmniejszając konkurencyjność polskich serwisów internetowych.

VIII. Zniesienie obowiązku informacyjnego dla przedsiębiorców przekazywania danych do danego Rejestru Działalności Regulowanej w przypadku zmiany we wpisie w CEIDG/KRS. Na podstawie SDG w rejestrze CEIDG zarejestrowane są wszystkie organy RDR które są zobowiązane do przekazywania danych do CEIDG (zarówno podmioty CEIDG, KRS jak i SC). W przypadku zmiany wpisu w CEIDG system może przekazać automatycznie informacje od organu RDR w imieniu przedsiębiorcy.

IX. Pobudzenie wykorzystania usług e-administracji przez przedsiębiorców poprzez wprowadzenie obniżonych opłat skarbowych za skorzystanie usług w formie elektronicznej (np. 30, 50, 70, 100%) Przedsiębiorcy zawsze dążą do obniżenia kosztów prowadzenia działalności gospodarczej - do oszczędności związanych z czasem, kosztami podróży i przesyłkami pocztowymi doszłyby oszczędności związane z niższymi opłatami skarbowymi. Wprowadzenie porozumiewania się za pomocą środków komunikacji elektronicznej jako standardowego kanału komunikacji organ <-> przedsiębiorca. Popyt po stronie przedsiębiorców stymulowany niższymi opłatami skarbowymi wymusi rozwój e-administracji. Oszczędności po stronie administracji pojawią się w zakresie przesyłki pocztowych, możliwość stopniowej automatyzacji "obróbki" po stronie organów w ramach skrzynek podawczych i elektronicznych obiegów dokumentów (EZD).

X. Wyeliminowanie barier związanych z elektroniczną archiwizacją dokumentacji.

Popularyzacja usług chmurowych poprzez zniesienie zbędnych wymagań przechowywania wersji papierowych lub w siedzibie przedsiębiorcy niektórych dokumentów. Rozwiązania elektroniczne pozwalają na przechowywanie dokumentów w repozytorium zdalnym bez potrzeby posiadania fizycznej kopii pliku. Wystarczające jest posiadanie linku do repozytorium oraz unikalnego identyfikatora (hash) dokumentu. Należy zwrócić uwagę, że w komunikacji i gospodarce elektronicznej występuję pojęcie danych, które zastępuje pojęcie dokumentu rozumianego jako dane naniesione na nośnik papierowy.

XI. Wprowadzenie obowiązku modelowania BPMN procedur administracyjnych w ramach OSR.
Przy elektronicznej procedur administracyjnych główną barierę stanowią obecnie niespójne i niejednoznaczne procesy organizacyjne i przebiegi informacji. Elektroniczna wymaga skwantyfikowanych procedur aby mogły być zautomatyzowane. Organy są obecnie zobowiązane do udostępniania i aktualizacji opisów procedur oraz udostępniania możliwości ich elektronicznej realizacji w ramach punktu kontaktowego na podstawie przepisów Rozdziału 2a Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

XII. Wprowadzenie formy oświadczeń elektronicznych.

Repozytoria mogły by być prowadzone przez operatorów komercyjnych w tym Poczta Polska (ew rejestrowanych). Przedsiębiorca w ramach posiadanego konta zamiast zaświadczenia może złożyć elektroniczne oświadczenie. W procedurze administracyjnej przekazuje adres repozytorium oraz kod dostępu do oświadczenia. Urząd samodzielnie pobiera oświadczenie (np. PDF z podpisem kwalifikowanym), oczywiście dysponuje również unikalnym linkiem do oświadczenia.

XIII. Wprowadzenie oświadczeń i zaświadczeń elektronicznych do zamówień publicznych.

Pomimo wprowadzenia przepisów dotyczących swobody korzystania z zaświadczeń elektronicznych KRS i CEIDG w procedurach administracyjnych to przepisy Pzp nadal nie uwzględniają tych możliwości. Niedopuszczalnym wydaje się, aby przepisy szczegółowe i akty wykonawcze w zakresie wymaganych w postępowaniu dokumentów ograniczały powszechne prawa przedsiębiorców. Należy również zwrócić uwagę na fakt iż zaświadczeniem nie jest tylko dokument ale także wpis w rejestrze czyli link. Należy również w przepisach uregulować możliwość podania linku do repozytorium rejestru z wpisem, oświadczeniem, zaświadczeniem. Nie logicznym wydaje się żądanie odpisu sprzed 6 mc gdy aktualny jest dostępny w rejestrze on-line i to jego sprawdzenie zwiększa bezpieczeństwo realizacji zamówienia. Obecnie zmiana wpisu może nastąpić w przeciągu 24h.

XIV. Ulga podatkowa na nabycie nowych technologii

Najmniej osób skorzystało z ulgi na nabycie nowych technologii. Chociaż w roku 2010 nastąpił nagły wzrost (uzasadniany działalnością promocyjną Ministerstwa Gospodarki czy niewielkimi możliwościami korzystania ze środków UE) i z tego rozwiązania skorzystało 399 podatników (w 2009 r. zaledwie 15, a w 2008 r. 11), to jednak w 2011 r. pojawił się już spadek do 250, a w 2012 r. warunkom, jakie trzeba spełnić, udało się sprostać tylko 42 przedsiębiorcom opodatkowanym PIT. Tak mała liczba przedsiębiorców korzystających z tej ulgi łączy się z jednej strony z ograniczeniami w zakresie formy opodatkowania (mogą z niej skorzystać tylko firmy na skali podatkowej), jak również m.in. z koniecznością przedstawienia opinii niezależnej jednostki naukowej, potwierdzającej innowacyjność technologii i jej czas stosowania na świecie (musi być krótszy niż 5 lat). Ulga nie obejmuje też firm działających na terenie specjalnych stref ekonomicznych oraz tych, które skorzystały z unijnej dotacji na zakup nowych technologii.

Czytaj więcej na <http://biznes.interia.pl/podatki/news/tylko-42-przedsiębiorcow-skorzystalo-z-ulgi-na-zakup-nowych,1957883>

Od 1 stycznia 2016 r. ulga w opisanej wyżej konfiguracji ustępuje miejsca uldze badawczo-rozwojowej, w skrócie uldze B+R. Nowelizacja uchyła art. 26c ustawy o PIT i wprowadza nowy art. 26e. To wielkość przedsiębiorstwa lub rodzaj poniesionych wydatków będą determinowały wartość odliczenia. I tak w rocznym PIT-cie za 2016 r. składanym w 2017 r. od podstawy opodatkowania będzie można odliczyć 10 proc., 20 proc. lub 30 proc. wydatków (tzw. kosztów kwalifikowanych) poniesionych na działalność badawczo-rozwojową. Za koszty kwalifikowane nowela uznaje:

Czytaj więcej na <http://biznes.interia.pl/firma/news/ulga-na-nowe-technologie-przekształca-sie-od-2016-r-w-ulge,2242539,1852>

XV. Zaświadczenie ogólne z CEIDG

Objęcie udostępnianych przez CEIDG informacji o uzyskanych przez przedsiębiorców i inne podmioty uprawnieniach walorem zaświadczenia i ustanowienie zasady, zgodnie z którą organy administracji publicznej nie mogą domagać się od przedsiębiorców okazywania, przekazywania lub załączania do wniosków zaświadczeń:

- 1) o uzyskaniu, cofnięciu, utracie i wygaśnięciu uprawnień wynikających z koncesji;*
- 2) o uzyskaniu, cofnięciu, utracie i wygaśnięciu uprawnień wynikających z zezwolenia lub licencji;*

3) o wpisie do rejestru działalności regulowanej, zakazie wykonywania działalności określonej we wpisie oraz o wykreśleniu jeżeli dane te zostały udostępnione przez CEIDG.

Zgodnie z art. 38 ust.4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zaświadczenia o wpisie w CEIDG dotyczące przedsiębiorców będących osobami fizycznymi w zakresie jawnych danych, o których mowa w art. 25 ust. 1, mają formę dokumentu elektronicznego albo wydruku ze strony internetowej CEIDG. W katalogu danych wskazanym w art. 25 ust. 1 nie zawarto informacji o uprawnieniach. Są one udostępniane przez CEIDG na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy. Istnieje domniemanie prawdziwości udostępnianych przez CEIDG danych o uprawnieniach, ale nie można uzyskać zaświadczenia z CEIDG na potwierdzenie posiadania poszczególnych zezwoleń czy wpisów do rejestrów działalności regulowanej.

Proponuję zmianę tych przepisów w ramach działań deregulacyjnych, tak aby przedsiębiorcy nie musieli posługiwać się zaświadczeniami w celu potwierdzenia posiadania uprawnień.

Do CEIDG właściwe organy przekazały już ponad 1, 3 mln rekordów z informacjami o uzyskanych uprawnieniach. Nadanie tym informacjom waloru zaświadczenia i szersze ich udostępnienie przez CEIDG (dodatkowe kryteria wyszukiwania w CEIDG, możliwość pobierania danych zbiorczych) pozwoli znacznie ograniczyć zarówno obowiązki informacyjne przedsiębiorców (posługiwanie się zaświadczeniami), jak i obowiązki organów związane z wydawaniem zaświadczeń oraz udzielaniem odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji publicznej w zakresie udzielonych uprawnień.

XVI. Unormowanie funkcjonowania paragonów elektronicznych

Zasady funkcjonowania paragonów określa Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących. Prawodawca nie wskazuje w jakiej formie podatnik powinien przechowywać dokumenty fiskalne. Dokumenty takie zatem mogą być przechowywane zarówno w formie papierowej, jak i w formie elektronicznej (por. interpretację indywidualną Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 31 lipca 2013 r., IPPP2/443-475/13-2/RR). Bez wątplenia jednak obowiązek ten dotyczy zarówno kopii zapisanych na papierze, jak i kopii elektronicznych. Z obowiązku przechowywania takich kopii nie zwalnia podatnika ani fakt likwidacji działalności, ani dokonany w obecności serwisanta i pracownika urzędu skarbowego fakt zakończenia przez kasę pracy w trybie fiskalnym. Nie jest w tej sytuacji istotny sposób technicznego odczytania ww. kopii (m.in. paragonów). Teoretycznie więc podatnik może na przykład zgrać dane w tym zakresie na jakiś nośnik informatyczny, albo na przykład wydrukować – nie jest tu konieczne przechowywanie całej kasy wraz z jej pamięcią. Istotne jest jednak, aby w przypadku zażądania w określonym czasie danych w zakresie kopii dokumentów fiskalnych na przykład przez organ podatkowy, podatnik był w stanie takie dane udostępnić.

Czytaj więcej na <http://prakreacja.pl/paragon-w-sklepie-internetowym-jak-go-uniknac/>

XVII. Wprowadzenie płatności bezgotówkowych do urzędów

Nadal najwięcej problemów ze skorzystaniem z karty czy płatności online mamy w różnych urzędach. Płatności w urzędach, lub za sprawy urzędowe – nazywane przez organizacje płatnicze „płatnościami publiczno-prawnymi” – nadal, pomimo sporych wysiłków zarówno agentów rozliczeniowych, jak i samych organizacji, nie są powszechne. Spora w tym вина również ograniczeń formalnych – chociażby związanych z koniecznością odprowadzenia do budżetu 100% kwoty wpłacanej przez interesanta. Od lat mówi się o potrzebie zmian prawnych, które umożliwią regulowanie należności za pomocą kart za, na przykład, mandaty drogowe czy też opłaty notarialne. Niestety dotychczasowe wielokrotne zapowiedzi wprowadzenia nowelizacji odpowiednich ustaw nie zakończyły się sukcesem.